

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีทุพพลภาพ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงการกำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีทุพพลภาพให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งบัญญัติให้กรณีทุพพลภาพเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์อันมีผลทำให้หลักเกณฑ์การเป็นผู้ทุพพลภาพตามหมวด ๑ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เรื่อง หลักเกณฑ์ และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่มีผลใช้บังคับ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘ เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการการแพทย์ หรือคณะกรรมการประกันสังคมจังหวัดที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการประกันสังคม

“แพทย์” หมายถึง แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งที่ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ที่คณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเพื่อพิจารณากรณีทุพพลภาพ

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขาแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์การทุพพลภาพ มี ๒ ระดับ ดังนี้

(๑) ทุพพลภาพมีระดับความสูญเสียไม่รุนแรง ได้แก่ การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติทางจิตใจจนทำให้ความสามารถในการทำงานปกติลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการทำงานตามปกติได้ เมื่อประเมินการสูญเสียตั้งแต่ร้อยละสามสิบห้าขึ้นไปแต่ไม่ถึงร้อยละห้าสิบ

(๒) ทุพพลภาพมีระดับความสูญเสียรุนแรง ได้แก่

(ก) การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติทางจิตใจจนทำให้ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการทำงานตามปกติได้ เมื่อประเมินการสูญเสียตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป

(ข) การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย ดังต่อไปนี้

(๑) มือขาดทั้งสองข้างตั้งแต่ระดับข้อมือขึ้นไป

(๒) ขาขาดทั้งสองข้างตั้งแต่ระดับเข่าขึ้นไป

(๓) สูญเสียขาข้างหนึ่งระดับเหนือเข่าขึ้นไปกับขาข้างหนึ่งขาดระดับข้อเท้าขึ้นไป

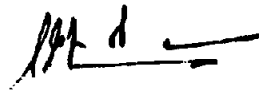
(๔) โรคหรือการบาดเจ็บของสมอง เป็นเหตุให้สูญเสียความสามารถของอวัยวะของร่างกายจนไม่สามารถประกอบกิจวัตรประจำวันที่เป็นได้ และต้องมีผู้อื่นมาช่วยเหลือดูแล

(๕) การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติทางจิตใจจนทำให้ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการทำงานตามปกติได้ เมื่อประเมินการสูญเสียตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป

ข้อ ๓ ผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ประสงค์ขอรับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพจะต้องไปรับการประเมินการสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือการสูญเสียสภาวะปกติทางจิตใจจากแพทย์ และให้คณะกรรมการการแพทย์ หรือคณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัย เว้นแต่ในกรณีทุพพลภาพตามข้อ ๒ (๒) (ข) (๑) ถึง (๓) การพิจารณาวินิจฉัยให้เป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโกวิท สัจจวิเศษ)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม